

Исаакъ; и Авраамъ, който знаеше че Богъ е добръ и разуменъ думаше си: „Понеже ми Богъ туй заповѣдва нема що да сторѣ; защото Богъ никога не заповѣдва нищо грѣховно.“

МАРІЯ.

Исаакъ бѣше единъ добръ сынъ, и азъ щѣ бѣдѣ ката него твърдѣ послушлива: и ако дедо Господъ бы рѣкалъ на майкѣ ми да мя убіе азъ бихъ ѝ казала че го искамъ на драго сърдце.

УЧИТЕЛКА.

Той не ще да каже туй на майкѣ ви; но може бы ще го каже на трѣскѣтъ, на баба шарка, или на нѣкоѣ другѣ болестъ. Ако не бы щель той живота ви, може бы, ще поиска очытъ ви, ушытъ ви, или другѣ нѣкоѣ часть отъ тѣлото ви. Когато ся прочее разболимъ трѣбва да казваме като Исаака: „Боже мой, ты си, който си ми далъ живота; ако искашь да ми го земешъ чрѣзъ тази болестъ, и азъ ти го давамъ благодарно.“ Тѣй сѣщо трѣбва да казваме и тогава, когато си изгубимъ имота и сичко щото притяжаваме на този свѣтъ и да си помислимъ: Извѣстена съмъ че мя обыча дедо Господъ; защото ми отузима тѣзи нѣща, които вѣроятно за мене нищо не врѣдехъ; ако да бѣхъ были тѣ добры за мене, Богъ не щеше, да ми ги отземе; туй е твърдѣ извѣстно.

СОФІЯ.

Ако да бѣхме были мыслили секога на туй, учителко, ный нещехме да бѣдемъ никога наскърбени.